

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРАВОСУДДЯ

В И С Н О В О К

щодо проекту Закону про фінансовий лізинг (реєстр. № 6395 від 19 квітня 2017 року)

Комітет Верховної Ради України з питань правової політики та правосуддя розглянув на своєму засіданні 16 листопада 2017 року (протокол № 65) на відповідність Конституції України проект Закону про фінансовий лізинг (реєстр. № 6395 від 19 квітня 2017 року), поданий народними депутатами України Довбенком М.В., Демчаком Р.Є. та іншими (далі – Законопроект).

Згідно з пояснювальною запискою до Законопроекту він розроблений з метою створення необхідних передумов для розширення можливостей використання суб'єктами господарювання операцій фінансового лізингу для оновлення основних фондів, збільшення виробництва валового продукту, що, в свою чергу, на думку авторів Законопроекту, призведе до збільшення податкової бази для подальшого наповнення державного бюджету. Крім того, метою Законопроекту є також забезпечення захисту прав споживачів.

Для досягнення зазначеної мети авторами пропонується прийняти новий Закон про фінансовий лізинг та внести відповідні зміни до Кримінального, Господарського, Цивільного кодексів України, законів України «Про дорожній рух», «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», Декрету Кабінету Міністрів України «Про державне мито».

Передбачається, що Законопроект буде визначати загальні правові та організаційні засади фінансового лізингу в Україні відповідно до міжнародно-правових стандартів у цій сфері. Зокрема, Законопроект містить положення щодо визначення термінів, які вживаються у Законі; об'єкту та суб'єктів фінансового лізингу, їхні права та обов'язки; умови договору фінансового лізингу та ін.

Вирішуючи питання про відповідність Законопроекту положенням Конституції України, Комітет виходить з наступного.

У Конституції України зазначається, що Україна є соціальною правовою державою (стаття 1), органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією

межах і відповідно до законів України (частина друга статті 6), закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (частина друга статті 8). За приписом частини другої статті 19 Основного Закону України органи державної влади зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Частинами першою-четвертою, сьомою статті 41 Конституції України передбачено, що кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності. Право приватної власності набувається в порядку, визначеному законом. Громадяни для задоволення своїх потреб можуть користуватися об'єктами права державної та комунальної власності відповідно до закону. Ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Право приватної власності є непорушним. Використання власності не може завдавати шкоди правам, свободам та гідності громадян, інтересам суспільства, погіршувати екологічну ситуацію і природні якості землі.

Згідно з частинами третьою-четвертою статті 13 Основного Закону України власність зобов'язує. Власність не повинна використовуватися на шкоду людині і суспільству. Держава забезпечує захист прав усіх суб'єктів права власності і господарювання, соціальну спрямованість економіки. Усі суб'єкти права власності рівні перед законом.

Відповідно до положень статті 42 Конституції України кожен має право на підприємницьку діяльність, яка не заборонена законом. Підприємницька діяльність депутатів, посадових і службових осіб органів державної влади та органів місцевого самоврядування обмежується законом. Держава забезпечує захист конкуренції у підприємницькій діяльності. Не допускаються зловживання монополюючим становищем на ринку, неправомірне обмеження конкуренції та недобросовісна конкуренція. Види і межі монополії визначаються законом. Держава захищає права споживачів, здійснює контроль за якістю і безпечністю продукції та усіх видів послуг і робіт, сприяє діяльності громадських організацій споживачів.

Статтею 16 Хартії основних прав Європейського Союзу закріплено свободу підприємництва.

Певні уніфіковані правила щодо міжнародного фінансового лізингу встановлені Конвенцією УНІДРУА про міжнародний фінансовий лізинг, яка набрала чинності для України 01 липня 2007 року.

Відповідно до пунктів 1, 7, 8 частини першої статті 92 Конституції України виключно законами України визначаються права і свободи людини і громадянина, гарантії цих прав і свобод; основні обов'язки громадянина; правовий режим власності; правові засади і гарантії підприємництва; правила конкуренції та норми антимонопольного регулювання.

У Рішенні від 12 лютого 2002 року № 3-рп/2002 Конституційний Суд України зазначив, що Конституція України як головне джерело національної правової системи є також базою поточного законодавства. Вона надає можливість урегулювання певних суспільних відносин на рівні законів, які

конкретизують закріплені в Основному Законі положення (абзац перший підпункту 3.1 пункту 3 мотивувальної частини).

Зважаючи на зазначене, а також на те, що Верховна Рада України – єдиний орган законодавчої влади в Україні, одним із повноважень якого є прийняття законів (стаття 75, пункт 3 частини першої статті 85 Конституції України), проект Закону про фінансовий лізинг узгоджується з нормами Конституції України.

Враховуючи викладене, Комітет дійшов висновку, що проект Закону про фінансовий лізинг (реєстр. № 6395 від 19 квітня 2017 року), поданий народними депутатами України Довбенком М.В., Демчаком Р.Є. та іншими, не суперечить положенням Конституції України.

Голова Комітету

Р.П. КНЯЗЕВИЧ